

Уставни суд Федерације примјећује да наслов тачке 15. Тарифног броја I. не кореспондира са одредбом о врстама комуналних такси из члана 2. тачка г) Одлуке. Тамо је најме прописано да се комунална такса плаћа за "коришћење електроенергетских објеката којима се врши пренос електричне енергије". Ако се израз "дистрибуција електричне енергије" схвати и као "пренос електричне енергије", што би се могло разумно прихватити, онда из формулације тачке 15. Тарифног броја I. проистиче да је у самом тарифном броју уведено неколико нових врста комуналне таксе: такса за "производњу електричне енергије" (укључујући и "производњу из обновљивих извора"), такса "за производњу гаса", те такса за производњу и снабдијевање паром.

Уставни суд Федерације сматра да се тарифним одредбама не могу уводити нове врсте таксе изван оних прописаних Одлуком, а с друге стране је висина такси за пренос (дистрибуцију) ел. енергије утврђена произвољно (по свему судећи по претпостављеној профитабилности), за разлику од других комуналних такси гдје су употребљени објективни критерији (нпр. величина, односно квадратура објекта – за трговину, те врста објекта – за угоститељску дјелатност).

Овдје треба напоменути и то да је Пресудом Уставног суда Федерације број: У-8/17 од 14.03.2018. године ("Службене новине Федерације БиХ", број 36/18) утврђено како члан 18. Тарифни број 6. раније Одлуке о општинским комуналним таксама ("Службени гласник Општине Бреза", број 10/15) није био у сагласности са Уставом Федерације Босне и Херцеговине. Евидентно је и Уставни суд Федерације констатује да је Општинско вјеће Бреза у новој Одлуци поштовало обавезујући став Уставног суда Федерације из образложења горе неведене пресуде, по којем критериј за утврђивање различите висине таксе може бити подручје општине гдје се дјелатност обавља, као и чињеница да се ради о нискоакумулативној дјелатности (у раније утврђеном значењу: стари и традиционални занати, те дефицитарна дјелатност), али и да је суштински задржало врсту дјелатности као примарни критериј за утврђивање различите висине таксе. Тачно је да подручје (зона) може бити релевантан критериј за одређивање висине комуналне таксе, али само ако њена висина у појединим зонама неће зависити о врсти дјелатности обавезника, што овдје очигледно није случај.

На основу свега изнесеног, одлучено је као у изреци ове пресуде.

Ову пресуду Уставни суд Федерације донио је једногласно, у саставу: др. sc. Ката Сењак, председница Суда, те Весна Будимир, Мирјана Чучковић, Александра Мартиновић и проф. др Един Муминовић, судије Суда.

Број У-13/20	Уставног суда Федерације
13. октобра 2021. године	Босне и Херцеговине
Сарајево	Др sc. Ката Сењак, с. р.

Уставни суд Федерације Босне и Херцеговине, одлучујући о захтјеву Премијера Федерације Босне и Херцеговине за оцјену уставности одредби члана 2. тачка г), члана 3. тачка 7., члана 10., Тарифни број I. тачка 15. и Тарифни број IX. Одлуке о општинским комуналним таксама, на основу члана IV.C.3.10.(2) d) Устава Федерације Босне и Херцеговине, на сједници без јавне расправе одржаног дана 13.10.2021. године, донио је

PRESUDU

Утврђује се да члан 2. тачка г) и члан 10. тачка d) у дијелу који гласи "или акумулативност" Одлуке о општинским комуналним

таксама ("Службени гласник Општине Бреза", број 12/18), те Тарифни број I. Тачка 15. и тарифни број IX. Тарифе општинских комуналних такси која је саставни дио те Одлуке, нису у сагласности са Уставом Федерације Босне и Херцеговине.

Пресуду објавити у "Службеним новинама Федерације БиХ" и "Службеном гласнику Општине Бреза".

1. Подносилац захтјева и предмет захтјева

Премијер Федерације Босне и Херцеговине (у даљем тексту: подносилац захтјева) поднио је Уставном суду Федерације Босне и Херцеговине (у даљем тексту: Уставни суд Федерације) дана 04.06.2020. године, поднеском број 01-01-486-1/2020 захтјев за оцјену уставности одредби члана 2. тачка г), члана 3. тачка 7., члана 10., Тарифни број I. тачка 15. и Тарифни број IX. Одлуке о општинским комуналним таксама (у даљем тексту: оспорене одредбе Одлуке).

2. Странке у поступку

У складу са чланом 39. став 1. Закона о поступку пред Уставним судом Федерације Босне и Херцеговине ("Службене новине Федерације БиХ", br. 6/95 и 37/03), странке у овом поступку су: подносилац захтјева и Општинско вјеће Бреза, као доносилац оспорених одредаба Одлуке.

3. Битни наводи захтјева

Подносилац захтјева у захтјеву наводи да члан 2. тачка г), члан 3. тачка 7., члан 10., Тарифни број I. тачка 15. и Тарифни број IX. Одлуке о општинским комуналним таксама (у даљем тексту: Одлука), нису у складу са чланом II.A.2 (1) c) Устава Федерације Босне и Херцеговине којим је прописано да сва лица на територији Федерације Босне и Херцеговине уживају право на једнакост пред законом. Сматра да не постоји правни основ за прописивање плаћања комуналне таксе за коришћење електроенергетских објеката којим се врши пријенос електричне енергије. Наиме, изградњом трафостаница уређује се земљиште и плаћа накнада за уређење градског грађевинског земљишта, како је то прописано у члану 53. став 2. Одлуке о грађевинском земљишту Општине Бреза: "Изградњу комуналних грађевина и инсталација за појединачно коришћење, као што је изградња и реконструкција уређаја и мреже за снабдијевање насеља водом, електричном и топлотном енергијом, пtt саобраћајем, за одвођење оборинских и отпадних вода, пријевоз путника у локалном саобраћају, одржавање јавне градске чистоће, а за које општина наплаћује накнаду за уређење градског грађевинског земљишта". Имајући у виду напред наведено, утврђивањем и додатне комуналне таксе, долази до дискриминаторног поступања према правним лицима која врше дистрибуцију електричне енергије, те се онемogućава уживање права на једнакост пред законом.

Даље подносилац захтјева цитира члан 10. Одлуке, и истаје да из истог произилази да се као критериј за одређивање износа комуналне таксе на годишњем нивоу, између осталог, прописује и акумулативност дјелатности физичког или правног лица, као замјена за раније нормирани критериј дјелатности. На овај начин се утврђује знатно већи износ годишње таксе за поједине високоакумулативне дјелатности, што се може подвести под мijeшање у право на имовину субјеката за које је висина накнаде енормно висока у односу на остале високоакумулативне дјелатности за које су прописани мањи износи. Скривена дискриминација, формалним прописивањем критерија високоакумулативних дјелатности, а суштинским задржавањем критерија врсте дјелатности као основице за тарифу комуналних такси, је такође у супротности са Уставом Федерације Босне и Херцеговине у односу на принцип забране дискриминације.

Даље истаје, да паушално одређена тарифа комуналне таксе за високоакумулативне дјелатности није у складу са концептом једнакости пред законом и да се након анализе Тарифе општинских комуналних такси Тарифног броја I. не може закључити на који начин се дошло до износа од на примјер 15.000,00 KM комуналне таксе за дистрибуцију електричне енергије, док су рецимо за друге такође

"visokoakumulativne djelatnosti" određeni manji iznosi (npr. telekomunikacije, banke, sportske kladionice i dr.). Propisana visina taksi u značajno različitim iznosima po kriteriju akumulativnosti djelatnosti je proizvoljna, jer se utvrđuje prema pretpostavljenoj finansijskoj dobiti. Odluka stavlja u povoljniji položaj i uvodi različit pravni tretman jedne kategorije obaveznika, dok drugu kategoriju obaveznika tretira na bitno drugačiji i nepovoljniji način, iako u konkretnom slučaju, ne postoji nikakvo objektivno i razumno opravdanje za takvo postupanje. Smatra da osporene odredbe Odluke nisu formulisane na osnovu adekvatnih kriterija, čime se omogućava pojava proizvoljnosti, selektivnosti i volonterizma, kao kategorija koje ugrožavaju ustavom zagarantirana prava.

Dalje navodi da iznesene navode najbolje potkrepljuju presude Ustavnog suda Federacije broj: U- 36/16 od 11.07.2017. godine i broj: U-6/17 od 12.09.2017. godine, koje se odnose na pitanje utvrđivanja i plaćanja komunalnih taksi.

Imajući u vidu sve naprijed navedeno, podnosilac zahtjeva predlaže da Ustavni sud Federacije donese presudu kojom se utvrđuje da osporene odredbe Odluke nisu u saglasnosti sa članom II.A.2.(1) c) Ustava Federacije Bosne i Hercegovine.

4. Bitni navodi odgovora na zahtjev

U skladu sa članom 16. Zakona o postupku pred Ustavnim sudom Federacije Bosne i Hercegovine, Ustavni sud Federacije je aktom broj: U-13/20 od 12.06.2020. godine, zatražio od Opštinskog vijeća Breza da u roku od 30 dana, dostavi odgovor na zahtjev.

Opštinsko vijeće Breza zastupano po Pravobranilaštvu Opštine Breza je dana 09.07.2020. godine, dostavilo odgovor na zahtjev u kojem navodi da Premijer Federacije Bosne i Hercegovine nije članom 10. stav (2) tačka d) Ustava Federacije BiH ovlašten za podnošenje zahtjeva za ocjenu ustavnosti odredaba Odluke, te traži da Ustavni sud Federacije podneseni zahtjev odbaci kao podnesen od strane neovlaštenog lica, obzirom da zahtjev za ocjenu ustavnosti opštinskih odluka može podnijeti samo premijer kantona ili kanton. Dalje navodi, da je u potpunosti neosnovan navod podnosioca zahtjeva da ne postoji pravni osnov za propisivanje plaćanja komunalne takse za korištenje elektroenergetskih objekata kojim se vrši prijenos električne energije, jer se prilikom izgradnje istih plaća naknada za uređenje gradskog građevinskog zemljišta kako je propisano članom 53. stav 2. Odluke o građevinskom zemljištu, i zaključak da na taj način navodno dolazi do diskriminatornog postupanja prema pravnim licima koja vrše distribuciju električne energije.

Dalje ističe, da je Odluku donijelo Opštinsko vijeće Breza na osnovu člana VI.4. Ustava Federacije Bosne i Hercegovine, člana 75. stav 1. tačka c) Ustava Zeničko-dobojskog kantona, člana 13. stav 1. tačka c), člana 13. stav 3. Zakona o pripadnosti javnih prihoda ("Službene novine Federacije BiH", br. 22/06, 43/08, 22/09 i 35/14), čl. 36. i 37. Zakona o principima lokalne samouprave u Federaciji Bosne i Hercegovine ("Službene novine Federacije BiH", broj 49/06 i 51/09), člana 19. tačka 6. i člana 101. stav 3. Statuta Opštine Breza-prečišćeni tekst ("Službeni glasnik Opštine Breza", broj 8/09). Opštinsko vijeće Breza je u skladu sa navedenim propisima donijelo Odluku kojom je utvrdilo da se komunalna taksa plaća za svaku istaknutu firmu, te za korištenje elektroenergetskih objekata kojima se vrši prijenos električne energije. Pod pojmom "istaknuta firma" podrazumijeva se ime pod kojim pravno ili fizičko lice posluje, dok se pod pojmom "korištenje elektroenergetskih objekata kojima se vrši prijenos električne energije", podrazumijeva stavljanje u funkciju trafostanica. Članom 4. iste Odluke je propisano da su obaveznici takse pravna i fizička lica upisana u odgovarajući registar koja koriste pravo ili predmete za čije korištenje je propisano plaćanje takse ili pružaju usluge za čije pružanje je propisana taksa. Pod

navedene definicije spadaju i pravna lica koja vrše distribuciju električne energije na području Opštine Breza, odnosno lica koja koriste elektroenergetske objekte kojim se vrši prijenos električne energije, te je stoga sasvim jasno da osporeni član 3. tačka 7. Tarifni broj I. tačka 15. i Tarifni broj IX. Odluke nisu u nesaglasnosti sa Ustavom Federacije Bosne i Hercegovine i članom 9. Evropske povelje o lokalnoj samoupravi (u daljem tekstu: Evropska povelja), o čemu je, kako se navodi, Ustavni sud Federacije već zauzeo pravni stav u odluci broj: U-8/17 od 14.03.2020. godine.

Ukazuje na to da prema praksi Evropskog suda za ljudska prava različito postupanje-nejednakost pred zakonom (diskriminacija) postoji kada se zadovolje četiri elementa i to: slične ili podudarne grupe, različito tretiranje, zabranjena osnova za različito tretiranje i da različit tretman nije opravdan. Naprijed navedeni elementi u konkretnoj ustavnoj stvari nisu zadovoljeni niti su dokazani od strane podnosioca zahtjeva, tako da je zahtjev podnosioca u potpunosti neosnovan. Prilikom donošenja Odluke, Opštinsko vijeće Breza je u cijelosti ispoštovalo član II. 2. (1) c) Ustava Federacije Bosne i Hercegovine, član 7. Opšte deklaracije o pravima čovjeka, član 14. Evropske konvencije o zaštiti ljudskih prava i osnovnih sloboda i pravne stavove Ustavnog suda Federacije Bosne i Hercegovine. Prilikom donošenja Odluke Opštinsko vijeće Breza je u potpunosti ispoštovalo i pravni stav Ustavnog suda Federacije, da se prilikom utvrđivanja visine takse moraju uzeti i drugi realni i relevantni kriteriji kao što su: područje opštine gdje se djelatnost obavlja, veličina obilježja, ili natpisa istaknute firme uključujući i kriterij akumulativnosti djelatnosti pravnog ili fizičkog lica, kao i druge kriterije.

U nastavku se citira član 10. Odluke i član 9. Evropske povelje i ističe da je poštujući presude Ustavnog suda Federacije i član 9. Evropske povelje, koja ima primat nad domaćim zakonodavstvom, utvrdilo razne realne i relevantne kriterije kod određivanja takse na istaknutu firmu kao jednog od bitnih izvora finansiranja jedinice lokalne samouprave. Razlika u visini komunalne takse utvrđena je na realnim i relevantnim kriterijima od kojih je kriterij "akumulativnosti" samo jedan od šest realnih i jasno definisanih kriterija koji su kao takvi propisani odredbama člana 10. Odluke i koji su u cijelosti zasnovani na Ustavu, zakonu, pravnom shvatanju zauzetom od strane Ustavnog suda Federacije i članu 9. Evropske povelje, tako da u odredbama navedenog člana Odluke nema diskriminacije niti povrede prava na jednakost.

Kako podnosilac zahtjeva nije dokazao osnovanost navoda o postojanju povrede Ustava Federacije BiH predlaže da Ustavni sud Federacije donese presudu kojom se utvrđuje da su osporene odredbe Odluke u saglasnosti sa odredbom člana II.A.2 (1) c) Ustava Federacije Bosne i Hercegovine.

5. Prethodni postupak

Kako bi Ustavni sud Federacije Bosne i Hercegovine u potpunosti utvrdio činjenično stanje, u skladu sa članom 17. Zakona o postupku pred Ustavnim sudom Federacije Bosne i Hercegovine, aktom broj: U-13/20 od 05.10.2020. godine, zatraženo je od Opštinskog vijeća Breza da u roku od 15 dana od dana prijema akta, kao donosilac Odluke o građevinskom zemljištu ("Službeni glasnik Opštine Breza", br. 6/17 i 1/19), dostavi Sudu odgovor na pitanje, ko je u smislu člana 44., člana 51., člana 53. stav (1) tačka 2. i člana 54. stav (1) Odluke o građevinskom zemljištu "investitor", koji je dužan platiti naknadu za opremanje gradskog građevinskog zemljišta koje, između ostalog, obuhvata i izgradnju uređaja za snadbijevanje naselja električnom energijom, odnosno izgradnju elektroenergetskih objekata (trafostanica) kojima se vrši prijenos električne energije.

Dana 27.10.2020. godine u Ustavnom sudu Federacije zaprimljen je akt Pravobranilaštva Opštine Breza broj: U-7/2020 od 20.10.2020. godine u kojem je priloženo izjašnjenje opštinske

Službe za prostorno uređenje, zaštitu okolice, geodetske i imovinskopravne poslove, a u vezi sa gore pomenutim pitanjem. Pritom nije dat potpun odgovor na to pitanje, već se citiraju neke odredbe Zakona o prostornom uređenju i građenju ("Službene novine Zeničko-dobojskog kantona", br. 1/14 i 4/16). Tako npr. član 93. stav 1. gdje je propisano da je investitor "pravno ili fizičko lice u čije ime se gradi građevina i vrše zahvati u prostoru u skladu sa odredbama ovog zakona".

6. Relevantno pravo

A. Ustav Federacije Bosne i Hercegovine

Član II.A.2 (1) c)

Federacija će osigurati primjenu najvišeg nivoa međunarodno priznatih prava i sloboda utvrđenih u dokumentima navedenim u Aneksu ovog ustava. Posebno:

- (1) Sva lica na teritoriji Federacije uživaju prava na:
 - c) jednakost pred zakonom.

Član IV.C.3.10.(2) d)

- (2) Ustavni sud:
 - d) na zahtjev premijera, ili kantona, utvrđuje da li neki predloženi ili usvojeni propis koje je donijelo neko tijelo kantonalne, gradske ili opštinske vlasti u skladu sa ovim ustavom.

Član VI. 4. c)

- Opštinsko vijeće:
- c) donosi druge propise u izvršavanju opštinskih nadležnosti.

Amandman VIII

Na Ustav Federacije Bosne i Hercegovine

Član III.1.Ustava Federacije Bosne i Hercegovine mijenja se i glasi:

U isključivoj su nadležnosti Federacije:

- c) donošenje propisa o finansijama i finansijskim institucijama Federacije i fiskalna politika Federacije,

B. Zakon o pripadnosti javnih prihoda u Federaciji Bosne i Hercegovine

("Službene novine Federacije BiH", br. 22/06, 43/08, 22/09, 35/14 i 94/15)

Član 13. stav 1. tačka c) i stav 4.

Pored udjela u raspodjeli prihoda iz člana 6. ovog Zakona, jedinicama lokalne samouprave pripadaju i drugi javni prihodi kako slijedi:

- c) naknade i takse u skladu sa propisima jedinica lokalne samouprave;

Opštinska vijeća donose propise kojima se utvrđuje visina naknada po osnovu korištenja i uređenja zemljišta, kao i visina drugih naknada, novčanih kazni i taksa u njihovoj nadležnosti.

C. Zakon o principima lokalne samouprave u Federaciji Bosne i Hercegovine

("Službene novine Federacije BiH", br. 49/06 i 51/09)

Član 8. stav 3. alineja 20.

U vlastite nadležnosti jedinice lokalne samouprave posebno ulaze:

- donošenje propisa o porezima, naknadama, doprinosima i taksama iz nadležnosti jedinice lokalne samouprave;

Član 13. stav 1. i stav 2. alineja 4.

Organ odlučivanja jedinice lokalne samouprave je opštinsko vijeće u opštini, a gradsko vijeće u gradu (u daljem tekstu: "vijeće").

Vijeće u okviru svojih nadležnosti:

- donosi propise o porezima, taksama, naknadama i doprinosima jedinice lokalne samouprave u skladu sa zakonom;

Član 36.

U zakonom propisanim okvirima, jedinice lokalne samouprave donose propise o naknadama i taksama, kao i provedbene propise o oporezivanju.

Član 37.

Jedinicama lokalne samouprave pripadaju prihodi:

- a) vlastiti prihodi:
 - porezi za koje jedinica lokalne samouprave samostalno određuje stopu, u skladu sa zakonom;
 - lokalne takse i naknade čije iznose utvrđuje vijeće u skladu sa zakonom;
 -
 - drugi prihodi utvrđeni zakonom ili odlukom vijeća;

D. Zakon o privrednim društvima

("Službene novine Federacije BiH", broj 81/15)

POGLAVLJE II. (FIRMA)

Član 11.

(Pojam)

- (1) Firma je ime pod kojim društvo posluje.
- (2) Firma se obavezno ističe na poslovnim prostorijama društva.

E. Odluka o građevinskom zemljištu

("Službeni glasnik Opštine Breza", br. 6/17 i 1/19)

IV - NAKNADE

Član 44.

Fizičko i pravno lice-investitor, u postupku izdavanja odobrenja za građenje, dužno je platiti naknadu iz osnova prirodnih pogodnosti gradskog građevinskog zemljišta-renta i naknadu za uređenje gradskog građevinskog zemljišta.

V - UREĐENJE GRADSKOG GRAĐEVINSKOG ZEMLJIŠTA

Član 51.

Pod uređenim gradskim građevinskim zemljištem podrazumijeva se zemljište na kome su izvršeni radovi pripreme zemljišta za građenje i opremanje zemljišta u skladu sa zakonom. Smatra se da je uređeno gradsko građevinsko zemljište, ako ispunjava minimum uređenja gradskog građevinskog zemljišta i to:

- snabdijevanje vodom i rješenje otpadnih voda, kolski prilaz građevinskoj parceli
- snabdijevanje električnom energijom.

Član 53. stav (1) tačka 2.

Opremanje gradskog građevinskog zemljišta obuhvata:

2. Izgradnju komunalnih građevina i instalacija za pojedinačno korištenje, kao što je izgradnja i rekonstrukcija uređaja i mreže za snabdijevanje naselja vodom, električnom i toplotnom energijom, ptt saobraćajem, za odvođenje oborinskih i otpadnih voda, prijevoz putnika u lokalnom saobraćaju, održavanje javne gradske čistoće.

Član 54. stav 1.

Investitor koji namjerava graditi na gradskom građevinskom zemljištu dužan je platiti naknadu za uređenje gradskog građevinskog zemljišta koja obuhvata stvarne troškove pripremanja i opremanja tog zemljišta, koja se utvrđuje rješenjem o urbanističkoj saglasnosti. Ako je prodato gradsko građevinsko zemljište koje nije uređeno, korisnik tog zemljišta dužan je da izvrši uređenje na cijeloj površini zemljišta saglasno uslovima iz urbanističke saglasnosti i u tom slučaju nije dužan da plati naknadu za uređenje gradskog građevinskog zemljišta.

F. Odluka o opštinskim komunalnim taksama

("Službeni glasnik Opštine Breza", broj 12/18).

Član 2. tačka g) – **osporena odredba**

Komunalna taksa plaća se za:

- g) korištenje elektroenergetskih objekata kojima se vrši prijenos električne energije

Član 3. tačka 7.- **osporena odredba**

U smislu ove odluke:

7. pod korištenjem elektroenergetskih objekata kojima se vrši prijenos električne energije podrazumijeva se stavljanje u funkciju trafostanica.

Kriteriji za utvrđivanje takse za istaknutu firmu

Član 10.- **osporena odredba**

U postupku utvrđivanja visine takse na području Opštine Breza kao kriteriji uzimaju se:

- područje opštine odnosno zona u kojoj se nalazi sjedište odnosno poslovna jedinica sa istaknutom firmom;
- položaj pogodnosti obezbijedene taksenom obavezniku u zoni u kojoj je istaknuta firma, koje utječu na poslovanje, a nisu rezultat sopstvene aktivnosti taksenog obaveznika;
- pravni status subjekta koji obavlja djelatnost (pravno ili fizičko lice);
- niskoakumulativna ili akumulativna djelatnost koju obavlja određeno pravno ili fizičko lice;
- veličina/kvadratura objekta – za trgovine (klasifikacija je izvršena u skladu sa Zakonom o unutrašnjoj trgovini ("Službene novine Federacije BiH", broj 40/10) i Pravilnikom o klasifikaciji trgovina ("Službene novine Federacije BiH", broj 111/12);
- vrsta objekta – za ugostiteljsku djelatnost (klasifikacija je izvršena u skladu sa Zakonom o ugostiteljskoj djelatnosti ZDK ("Službene novine ZDK", broj 5/16).

Tarifni broj I. tačka 15.- **osporena Odredba**

TARIFNI BROJ I:

15. proizvodnja i snabdijevanje električnom energijom,

plinom i parom

POSLOVNA ZONA	I		II		III		IV	
	P	F	P	F	P	F	P	F
Prav./fiz. Lice								
Proizvodnja el. ener.	72.000	-	67.500	-	63.000	-	58.500	-
Proizvodnja el. ener. iz obnovljivih izvora	900	560	720	480	540	400	360	240
Distribucija el. ener.	15.000	-	12.500	-	7.000	-	4.300	-
Proizvodnja plina	900	400	790	350	680	300	580	260
Proiz. i snadbij. parom	27.000	-	25.200	-	23.400	-	21.600	-

TARIFNI BROJ IX. – **osporena Odredba**

TARIFNI BROJ IX.

Za korištenje elektroenergetskih objekata kojima se vrši prijenos električne energije-trafostanica plaća se komunalna taksa i to:

Vrste uređaja/objekata	I zona	II zona	III zona	IV zona
Trafostanica 220/110/35/10 kv KM/ pod komadu godišnje	5.000,00	4.500,00	4.000,00	3.500,00
Trafostanica 110/35/10 kv KM/po komadu godišnje	3.500,00	3.000,00	2.500,00	2.000,00
Trafostanica 35/10 (20) kv KM/po komadu godišnje	2.000,00	1.800,00	1.600,00	1.400,00
Trafostanica 10(20)/0,4 kv KM/po komadu godišnje	650,00	600,00	550,00	500,00
Stubna trafostanica KM/ Po komadu godišnje	350,00	300,00	250,00	200,00

G. Sudska praksa Ustavnog suda Federacije

Presude Ustavnog suda Federacije, br.: U-26/16 od 22.03.2017. godine ("Službene novine Federacije BiH", broj 38/17), U-60/17 od 26.03.2019. godine ("Službene novine Federacije BiH", broj 23/19), U-15/19, od 18.06.2019. godine ("Službene novine Federacije BiH", broj 48/19) i dr.

7. Činjenično stanje i stav Ustavnog suda Federacije

Nakon analize zahtjeva i odgovora na zahtjev, razmatranja Odluke, posebno njenih osporenih odredbi, kao i druge dokumentacije u spisu, u svjetlu relevantnih pravnih propisa i ustavnog principa o jednakosti pred zakonom, utvrđeno je kako slijedi u nastavku.

Podnosilac zahtjeva je u skladu sa članom IV.C.3.10.(2) d) Ustava Federacije Bosne i Hercegovine, lice ovlašteno za podnošenje zahtjeva za ocjenu ustavnosti.

Opštinsko vijeće Breza na sjednici održanoj dana 26.12.2018. godine je donijelo Odluku kojom je propisana obaveza plaćanja opštinske komunalne takse, kriteriji za utvrđivanje visine te takse, način prijave i naplate takse, oslobađanje od plaćanja takse, umanjenje i povrat takse, nadzor nad obračunavanjem i plaćanjem takse, te je utvrđena tarifa komunalnih taksi na području Opštine Breza.

Podnosilac zahtjeva osporava sljedeće odredbe te Odluke: član 2. tačka g), član 3. tačka 7., član 10., a potom Tarifni broj I. tačka 15. i Tarifni broj IX. Tarife komunalnih taksi, koja je sastavni dio Odluke. U nastavku će osporene Odredbe biti razmotrene pojedinačno, numeričkim redoslijedom, a razmatranje će obuhvatiti i pripadajuće tarifne odredbe.

Članom 2. Odluke propisano je da se komunalna taksa plaća za: a) svaku istaknutu firmu, b) držanje, odnosno korištenje sredstava za igru (bilijar, automati, fliperi, video igre, pikado, aparati za posebne igre na sreću i sl.), c) držanje žive muzike u ugostiteljskim objektima, d) privremeni boravak u hotelima i drugim objektima registrovanim za odmor i noćenja, e) isticanje objava, oglasa i saopštenja na javnim mjestima, f) korištenje uređaja za pružanje usluga mobilne telefonije i g) korištenje elektroenergetskih objekata kojima se vrši prijenos električne energije. Dakle ovdje je riječ o odredbama kojima su propisane vrste komunalnih taksi, od kojih je jedna i taksa za "korištenje elektroenergetskih objekata kojima se vrši prijenos električne energije". Uvođenje ove vrste komunalne takse na nivou opština u Federaciji Bosne i Hercegovine, samo je po sebi problematično. Koliko god je uobičajeno i prihvatljivo propisivanje komunalne takse za "držanje žive muzike" u ugostiteljskim objektima, za privremeni boravak u hotelima i drugim objektima registrovanim za odmor i noćenja ili za isticanje objava, oglasa i saopštenja na javnim mjestima, toliko je upitno mogu li se u taj komunalno-taksni kontekst staviti preduzeća koja, "stavljajući u pogon" neophodne uređaje i instalacije, što su njihova stalna sredstva za rad, vrše djelatnost od posebnog javnog interesa, kao što je snabdijevanje stanovništva Federacije Bosne i Hercegovine električnom energijom kao elementarni uslov za normalan civilizovan život. Stoga uvođenje te vrste komunalne takse samo u ovoj Odluci, već generalno na opštinskom nivou, mora biti razmotreno sa najvećom pažnjom.

Regulacija elektroenergetskog sistema Bosne i Hercegovine postoji na nivou države i vrše je posebna tijela uspostavljena Zakonom o prijenosu, regulatoru i operateru sistema električne energije u Bosni i Hercegovini ("Službeni glasnik BiH", br. 7/2002, 13/2003, 76/2009 i 1/2011). Tako regulisanje elektroprijenosnog sistema vrši Državna regulatorna komisija za električnu energiju (DERK), vođenje sistema vrši Nezavisni operater sistema (NOS), a upravljanje prijenosnom mrežom vrši Elektroprijenos Bosne i Hercegovine, kompanija osnovana posebnim zakonom (Zakon o osnivanju kompanije za prijenos električne energije u Bosni i Hercegovini, "Službeni glasnik BiH", broj 35/2004.), dok je kreiranje državne elektroenergetske politike u nadležnosti Ministarstva vanjske trgovine i ekonomskih odnosa.

Prema odredbi člana III.1. f) Ustava Federacije Bosne i Hercegovine, Federacija Bosne i Hercegovine ima isključivu nadležnost za "utvrđivanje energetske politike, uključujući raspodjelu između kantona, osiguranje i održavanje potrebne

infrastrukture". Dakle ne samo energetska politika, već i "osiguravanje i održavanje potrebne infrastrukture" ustavna su kategorija, što nedvosmisleno govori o opšte društvenoj važnosti najvišeg ranga i energetske politike i infrastrukture za ostvarivanje te politike.

Zato je u Federaciji Bosne i Hercegovine, kada je u pitanju električna energija, sve u vezi sa funkcionisanjem elektroenergetskog sektora, elektroprivredne djelatnosti, planiranjem i razvitkom, izgradnjom, rekonstrukcijom i održavanjem elektroenergetskih objekata, regulisano Zakonom o električnoj energiji u Federaciji Bosne i Hercegovine ("Službene novine Federacije BiH", br. 66/13, 94/15 i 54/19 – u daljem tekstu ZOEE) kao posebnim sistemskim zakonom, a nadzor i regulisanje odnosa između proizvođače, distribucije, snabdijevanja i kupaca električne energije u nadležnosti je Regulatorne komisije za energiju u Federaciji Bosne i Hercegovine (u daljem tekstu: FERK), koja je takođe osnovana posebnim zakonom. Već ovaj sumarni prikaz pravnog okvira u kojem se odvija elektroprivredna djelatnost, jasno odražava opštedruštveni i javni značaj te djelatnosti, koja već na kategorijalnom nivou nikako ne bi smjela biti svrstana u isti kontekst sa obaveznici komunalnih taksi za "držanje žive muzike" u ugostiteljskim objektima, privremeni boravak u hotelima i drugim objektima registrovanim za odmor i noćenja ili za isticanje objava, oglasa i saopštenja na javnim mjestima i tome slično.

Na takav značaj još potpunije ukazuju odredbe ZOEE, prema kojima se elektroprivrednim djelatnostima smatraju proizvodnja i distribucija el. energije, te snabdijevanje i trgovina el. energijom (član 12. stav (1)). Tu djelatnost obavlja posebna kategorija privrednih subjekata: elektroenergetski subjekti osnovani u skladu sa Zakonom o privrednim društvima i registrovani za obavljanje barem jedne od gore navedenih djelatnosti. Ali ne samo to. Da bi uopšte mogli da obavljaju tu djelatnost moraju za to dobiti dozvolu (licencu) od FERK, koja se periodično obnavlja.

Nadalje, prema ZOEE elektroenergetskom subjektu se "u opštem ekonomskom i društvenom interesu može nametnuti obaveza javne usluge koja će osigurati sigurnost opskrbe, redovnost, kvalitet i cijenu opskrbe, kao i zaštitu životne sredine, uključujući energetska efikasnost, upotrebu energije iz obnovljivih izvora i zaštitu okoline, a sve u skladu sa važećim propisima Federacije i međunarodnim ugovorima koje je zaključila Bosna i Hercegovina" (član 13. stav (1)). A kada im se nametne obaveza javne usluge, dužni su pružati univerzalnu uslugu snabdijevanja električnom energijom svih krajnjih kupaca iz kategorije domaćinstava, malih preduzeća i komercijalnih kupaca, na području njihovog djelovanja, u skladu sa elektroenergetskom politikom Federacije (član 13. stav (7)).

Ovdje se očigledno radi o djelatnostima čije obavljanje iziskuje razmiještanje ogromnog broja uređaja i instalacija u prostoru, pri čemu su svi oni uvezani u jedinstven elektroenergetski sistem. Takav sistem nadilazi opštinske, kantonalne i entitetske granice i iziskuje pravnu regulaciju sa najvišeg nivoa u ovom slučaju državnog i entitetskog, odnosno federalnog. Da bi taj sistem bio u stanju kontinuirano ostvarivati svoju funkciju u skladu sa strogim zahtjevima propisanim domaćim i međunarodnim pravnim i tehničkim standardima, on mora biti iznad, odnosno izvan partikularne pravne regulacije na nivou jedinica lokalne samouprave, izuzev onih propisa koji se neposredno odnose na pribavljanje dozvole za građenje elektroenergetskih objekata odnosno postavljanje nadzemnih i podzemnih instalacija na lokalnom zemljištu. U tom svjetlu mora biti razmatrana ne samo već navedena odredba člana 2. tačka g) Odluke, već uz nju i pripadajući Tarifni broj IX. Tarife opštinskih komunalnih taksi.

Prema odredbi Tarifnog broja IX., "za korištenje elektroenergetskih objekata kojima se vrši prijenos električne

energije-trafostanica" plaća se komunalna taksa "po komadu godišnje", u različitim, prilično visokim iznosima, čija visina zavisi od ulaznog-izlaznog napona i snage trafostanice i opštinske zone u kojoj je ista postavljena. Visina se kreće od 200 KM za najmanje, tzv. stubne trafo-stanice postavljene u IV zoni, do 5000 KM za najveće trafo-stanice 220/110/35/10 kV postavljene u I zoni.

Ovako propisano novčano davanje potpuno gubi karakter takse, kao jednokratne naknade koju obaveznik takse plaća za uslugu koju mu pruža neki državni organ, te poprima karakter poreza, čije je tipično obilježje periodično zahvatanje u imovinu ili dohodak obaveznika. Takvom utisku doprinosi i činjenica da se kod ovako utvrđenih iznosa ne vidi objektivni kriterij koji im je podloga, ukoliko se ne prihvati da su trafostanice veće električne snage i voluminoznije odnosno gabaritnije od onih čija je električna snaga niža, te da ove prve zapremaju veći prostor od ovih drugih. Ali čak i tad ostaje pitanje na osnovu čega je utvrđena polazna vrijednost (bilo ona najniža ili ona najviša), jer se ne polazi od nekog utvrđenog etalona, koji bi, zbog svega ranije rečenog morao biti jedinstven za čitav elektroenergetski sistem, dakle utvrđen državnim ili federalnim propisom ili međunarodnom standardizacijom. A pošto to ovdje nije slučaj, znači da donosioci ovakvih odluka u drugim opštinama u Federaciji Bosne i Hercegovine mogu za istu vrstu trafostanice propisati manji ili (što je vjerovatnije) veći iznos komunalne takse od onog za koji se ovdje odlučio nadležni organ Opštine Breza. Dakle s jedne strane radi se o zadiranju u fiskalni teren, a s druge strane se otvara mogućnost stvaranja pravnog partikularizma koji je naprosto neprihvatljiv kad je elektroprivredna djelatnost u pitanju, kao uostalom i kad su u pitanju druge djelatnosti od opštedruštvenog i javnog interesa, na primjer djelatnosti iz sfere telekomunikacija.

Prema tome, ovdje se u vidu opštinske komunalne takse zapravo oporezuje korištenje imovine koja je sredstvo za obavljanje privredne djelatnosti. Jer, prema odredbama Kodeksa računovodstvenih principa i računovodstvenim standardima Federacije BiH ("Službene novine Federacije BiH", broj 50/98) u "materijalna stalna sredstva" uz ostalo spadaju "strojevi, postrojenja, uređaji, instalacije", a koja sredstva "pravno lice drži za korištenje u proizvodnji ili isporuci proizvoda i usluga" i "za koja se očekuje da će se koristiti više od jedne godine" (računovodstveni standard 16, definicije, 2.). A k tome su ovdje u pitanju djelatnosti od javnog interesa kojom se zadovoljavaju elementarne potrebe stanovništva lokalne zajednice. Treba imati na umu da je Ustavni sud Federacije iz tih razloga proglasio neustavnim i neke odredbe kantonalnih zakona.

Zato ovdje treba podsjetiti da je na osnovu člana III.1.c) Ustava Federacije Bosne i Hercegovine "donošenje propisa o finansijama i finansijskim institucijama Federacije i fiskalna politika Federacije" u isključivoj nadležnosti Federacije. To je i logično, jer je fiskalna politika jedno od najvažnijih sredstava ekonomske politike, a "utvrđivanje ekonomske politike" takođe je u isključivoj nadležnosti Federacije prema odredbi člana III.1.b) Ustava Federacije Bosne i Hercegovine.

Ustavni sud Federacije smatra da upravo ta činjenica, da je prema Ustavu Federacije Bosne i Hercegovine isključivo nadležna za "utvrđivanje ekonomske politike" i "fiskalne politike" kao bazičnog ekonomsko-političkog sredstva, nedvosmisleno ukazuje na to da je volja ustavotvorca da u Federaciji treba postojati jedinstvena ekonomska politika, a sljedstveno tome i jedinstvena fiskalna politika, kao pravno-ekonomski okvir u kojem se moraju kretati niži nivoi vlasti kada donose propise o oporezivanju. U protivnom bi divergentna rješenja mogla biti ne samo opstruktivna u pogledu provođenja jedinstvene fiskalne, pa time i ekonomske politike u Federaciji, već i "elektroenergetske politike Federacije", kako to propisuje član 13. stav (7.) ZOEE. A pravni partikularizam u ovoj bi oblasti sasvim izvjesno mogao generisati nejednakost

privrednih subjekata pred zakonom na različitim dijelovima teritorije Federacije.

S druge strane, elektroenergetski subjekti su, kao investitori, prije početka izgradnje elektroenergetskih objekata dužni riješiti imovinsko-pravne odnose (član 73. stav 1. ZOEE), a "na objekte čiji su imovinsko-pravni uređeni" dužni su plaćati "posebne naknade, uključujući naknade za koncesiju i naknade utvrđene drugim zakonima", a u slučaju nastanka štetnog događaja dužni su nastalu štetu nadoknaditi (član 73. stav 2. ZOEE). Osim toga, elektroenergetski subjekti moraju imati dozvolu za obavljanje elektroprivredne djelatnosti (licencu) koju izdaje FERK, a što podrazumijeva plaćanje regulatorne naknade u skladu sa Pravilnikom o metodologiji i načinu obračuna regulatornih naknada za imaoce dozvola ("Službene novine Federacije BiH", broj 84/19). Regulatorna naknada plaća se u dva oblika: fiksni dio regulatorne naknade utvrđen je samim Pravilnikom i plaća se nezavisno o ostvarenom/planiranom prihodu, a varijabilni dio regulatorne naknade zavisi od nivoa ostvarenog/planiranog prihoda. Fiksni dio Regulatorne naknade obračunava se polugodišnje, a svake godine nakon usvajanja Budžeta u Parlamentu Federacije Bosne i Hercegovine, te utvrđivanja viška prihoda nad rashodima FERK i utvrđivanja prihoda elektroenergetskih subjekata koji imaju dozvolu, FERK posebnom odlukom utvrđuje postotak za obračun varijabilnog dijela regulatorne naknade.

Kada se svemu tome doda i činjenica da su elektroenergetski subjekti i obaveznici poreza na dohodak, onda bi osporene odredbe člana 2. tačka g) Odluke, kao i pripadajući Tarifni broj IX. Tarife, u konačnici mogle imati efekat dvostrukog oporezivanja. Prema tome, više je razloga koji dovode u pitanje ustavnost ovih odredbi. Ove odredbe generišu povredu ustavne garancije jednakosti pred zakonom, jer se u formi komunalne takse proizvoljno i parcijalno zapravo oporezuju stalna materijalna sredstva, ali samo za subjekte koji obavljaju određenu djelatnost, *in concreto* elektroprivrednu djelatnost (jednako i za operatere mobilne telefonije u Tarifnom broju VIII., koji ovdje nije osporen). Visina takse u osporenim Odredbama proizvoljno je propisana bez vidljivog objektivnog početnog kriterija. Uvođenje nove naknade koja u biti ima karakter poreza na korištenje sredstava za rad je kategorijalno pitanje fiskalne politike, u ovom slučaju i elektroenergetske politike Federacije za koju je, kao uostalom i za ekonomsku politiku u cjelini, isključivo nadležna Federacija. Ubiranje komunalne takse na osnovu ovih odredbi, kako je već napomenuto, uz to bi moglo imati efekat dvostrukog oporezivanja.

Kada je u pitanju osporena odredba člana 3. Tačka 7. Odluke, treba konstatovati da član 3. zapravo sadrži definicije ključnih pojmova koji se u Odluci koriste, pa se tako, uz ostalo, u tački 7. utvrđuje da se izraz "korištenje elektroenergetskih objekata kojima se vrši prijenos električne energije" ima shvatiti kao "stavljanje u funkciju trafostanica". Na stranu to što je ovakva definicija očigledno preuska, pošto "stavljanje u funkciju trafostanica" nije moguće bez dodatnih uređaja i instalacija, kao što su dalekovodi, rasklopna postrojenja i sl., a koji u ovoj definiciji nisu pomenuti, ali se mora konstatovati da nema mjesta osporavanju ustavnosti ove odredbe. Riječ je o pratećoj, eksplikativnoj odredbi kojom se ne uspostavljaju nikakve obaveze niti prava, i koja prati pravnu sudbinu odredaba o vrstama komunalnih taksi, pa o njenoj ustavnosti ovaj sud, neće donositi odluku.

Član 10. Odluke propisuje kriterije za visinu takse za istaknutu firmu, a to su: a) područje opštine odnosno zona u kojoj se nalazi sjedište odnosno poslovna jedinica sa istaknutom firmom; b) položajne pogodnosti obezbijedene taksenom obavezniku u zoni u kojoj je istaknuta firma, koje utječu na poslovanje, a nisu rezultat sopstvene aktivnosti taksenog obaveznika; c) pravni status subjekta koji obavlja djelatnost (pravno ili fizičko lice); d) niskoakumulativna ili akumulativna djelatnost koju obavlja

određeno pravno ili fizičko lice; e) veličina/kvadratura objekta – za trgovine (klasifikacija je izvršena u skladu sa Zakonom o unutrašnjoj trgovini ("Službene novine Federacije BiH", broj 40/10) i Pravilnikom o klasifikaciji trgovina ("Službene novine Federacije BiH", broj 111/12); f) vrsta objekta – za ugostiteljsku djelatnost (klasifikacija je izvršena u skladu sa Zakonom o ugostiteljskoj djelatnosti ZDK ("Službene novine ZDK", broj 5/16). Pritom podnosilac zahtjeva osporava samo jedan od njih i to onaj iz tačke d), koji visinu takse čini zavisnom o "niskoakumulativnoj ili akumulativnoj djelatnosti" koju obavlja takseni obaveznik.

Ovaj kriterij je, prije svega, nejasan. Pošto se jedan spram drugog navode jedan izvedeni pojam (niskoakumulativnost) i jedan generički pojam (akumulativnost) konstrukcija gubi smisao, jer i niskoakumulativna djelatnost je akumulativna. Visoka akumulativnost se ne pominje, dakle naizgled ne utječe na visinu takse. Stoga se, bez uvida u tarifu i tarifne brojeve, ne zna šta je donosilac ove odredbe zapravo htio reći. Nije naime jasno hoće li obaveznik koji obavlja niskoakumulativnu djelatnost plaćati nižu taksu za istaknutu firmu ili je neće plaćati nikako, a onaj čija je djelatnost samo akumulativna višu ili nižu zavisno o stepenu akumulativnosti.

Pravi smisao ove odredbe, u dijelu koji se tiče niskoakumulativnosti djelatnosti moguće je doseći jedino sistematskim tumačenjem ove odredbe u vezi sa uvodnom odredbom Tarifnog broja I. Tarife opštinskih komunalnih taksi koja glasi: "Niskoakumulativne djelatnosti, tradicionalni i stari obrti za koje se porez na dohodak ne plaća paušalno, te ostale djelatnosti, plaćaju taksu na istaknutu firmu kako slijedi:", nakon čega slijedi tabelarna razrada bazirana na vrsti djelatnosti, praćena kriterijem zone u kojoj je firma istaknuta i statusnim kriterijem (dakle zavisno o tome je li obaveznik pravno ili fizičko lice).

Dakle, obaveznici koji obavljaju niskoakumulativne djelatnosti, (napomena: tradicionalni i stari obrti kao pojam ne figurišu u Odluci, već se ovdje prvi put pominju), taksu za istaknutu firmu plaćaju kao i ostali obaveznici, ukoliko porez na dohodak ne plaćaju paušalno. *Argumentum a contrario*: taksu za istaknutu firmu plaćaju, ako porez na dohodak plaćaju paušalno (napomena: u samoj Odluci ovaj vid oslobođanja od plaćanja takse nije predviđen). Prema tome bi se, vezujući kriterij iz člana 10. tačka d) Odluke, sa uvodnom odredbom Tarifnog broja I. Tarife, moglo zaključiti da je dio taksenih obaveznika koji obavljaju niskoakumulativne djelatnosti, a pod tim treba podrazumijevati stare i tradicionalne zanate, te deficitarne djelatnosti, oslobođen obaveze plaćanja komunalne takse na istaknutu firmu. To su oni koji porez na dohodak plaćaju paušalno. Ovakvo shvaćena "niskoakumulativnost djelatnosti" kao kriterij koji će dovesti do oslobođanja jedne kategorije obaveznika (lica koja obavljaju niskoakumulativne djelatnosti, tradicionalne i stare obrte i deficitarne djelatnosti i pritom porez na dohodak plaćaju paušalno) korespondira sa ranijim odlukama Ustavnog suda Federacije u predmetima ove vrste. Ali, s njima ne korespondira onaj dio osporene Odredbe koji glasi "ili akumulativnost", koji se odnosi na sve ostale obaveznike i koji vraća u dejstvo prikriveni kriterij djelatnosti prema kojem će oni plaćati višu ili nižu taksu na istaknutu firmu zavisno o tome koju djelatnost obavljaju. A to, prema svim ranijim odlukama ovog suda predstavlja neprihvatljiv kriterij koji dovodi u pitanje ustavnu garanciju jednakosti pred zakonom iz člana II.A.2.(1) c) Ustava Federacije Bosne i Hercegovine.

U tom svjetlu treba promatrati i osporenu Odredbu Tarifnog broja I., tačka 15. O njenom karakteru najbolje govori završni dio uvodne odredbe ovog tarifnog broja, koja glasi: "ostale djelatnosti plaćaju taksu na istaknutu firmu, kako slijedi" (kako je to ranije obrazloženo ovo znači sve djelatnosti koje nisu niskoakumulativne djelatnosti, tradicionalni i stari zanati, te deficitarne djelatnosti za koje se porez na dohodak ne plaća paušalno). Dakle iz same se te

odredbe vidi da je djelatnost i nominalno bazični kriterij za visinu takse na istaknutu firmu.

Ustavni sud Federacije primjećuje da naslov tačke 15. Tarifnog broja I. ne korespondira sa odredbom o vrstama komunalnih taksi iz člana 2. tačka g) Odluke. Tamo je naime propisano da se komunalna taksa plaća za "korištenje elektroenergetskih objekata kojima se vrši *prijenos* električne energije". Ako se izraz "distribucija električne energije" shvati i kao "prijenos električne energije", što bi se moglo razumno prihvatiti, onda iz formulacije tačke 15. Tarifnog broja I. proističe da je u samom tarifnom broju uvedeno nekoliko novih vrsta komunalne takse: taksa za "proizvodnju električne energije" (uključujući i "proizvodnju iz obnovljivih izvora"), taksa za "proizvodnju plina", te taksa za proizvodnju i snabdijevanje parom.

Ustavni sud Federacije smatra da se tarifnim odredbama ne mogu uvoditi nove vrste takse izvan onih propisanih Odlukom, a s druge strane je visina taksi za prijenos (distribuciju) el. energije utvrđena proizvodno (po svemu sudeći po pretpostavljenoj profitabilnosti), za razliku od drugih komunalnih taksi gdje su upotrijebljeni objektivni kriteriji (npr. veličina, odnosno kvadratura objekta – za trgovinu, te vrsta objekta – za ugostiteljsku djelatnost).

Ovdje treba napomenuti i to da je Presudom Ustavnog suda Federacije broj: U-8/17 od 14.03.2018. godine ("Službene novine Federacije BiH", broj 36/18) utvrđeno kako član 18. Tarifni broj 6. ranije Odluke o opštinskim komunalnim taksama ("Službeni glasnik Opštine Breza", broj 10/15) nije bio u saglasnosti sa Ustavom Federacije Bosne i Hercegovine. Evidentno je i Ustavni sud Federacije konstatuje da je Opštinsko vijeće Breza u novoj Odluci poštovalo obavezujući stav Ustavnog suda Federacije iz obrazloženja gore nevedene presude, po kojem kriterij za utvrđivanje različite visine takse može biti područje opštine gdje se djelatnost obavlja, kao i činjenica da se radi o niskoakumulativnoj djelatnosti (u ranije utvrđenom značenju: stari i tradicionalni zanati, te deficitarna djelatnost), ali i da je suštinski zadržalo vrstu djelatnosti kao primarni kriterij za utvrđivanje različite visine takse. Tačno je da područje (zona) može biti relevantan kriterij za određivanje visine komunalne takse, ali samo ako njena visina u pojedinim zonama neće zavisiti o vrsti djelatnosti obaveznika, što ovdje očigledno nije slučaj.

Na osnovu svega iznesenog, odlučeno je kao u izreci ove presude.

Ovu presudu Ustavni sud Federacije donio je jednoglasno, u sastavu: dr. sc. Kata Senjak, predsjednica Suda, te Vesna Budimir, Mirjana Čučković, Aleksandra Martinović i prof. dr. Edin Muminović, sudije Suda.

Predsjednica
Ustavnog suda Federacije
Bosne i Hercegovine
Dr. sc. **Kata Senjak**, s. r.

Broj U-13/20
13. oktobra 2021. godine
Sarajevo

AGENCIJA ZA BANKARSTVO FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE

2205

Na temelju čl. 5. stavak (1) točka c), 12. st. (3) i (4) i 23. stavak (1) točka a) Zakona o Agenciji za bankarstvo Federacije Bosne i Hercegovine ("Službene novine Federacije BiH", broj 75/17), čl. 21., 22. i 23. Zakona o bankama ("Službene novine Federacije BiH", broj 27/17), čl. 15. stavak (1) točka a) i 16. Odluke o uvjetima i postupku za izdavanje, odbijanje izdavanja i ukidanje dozvole za rad banke ("Službene novine Federacije BiH", broj 90/17), a u vezi sa člankom 11. stavak (1) Odluke o uvjetima i postupku za izdavanje, odbijanje izdavanja i ukidanje saglasnosti za obavljanje bankarskih aktivnosti ("Službene novine Federacije BiH", broj 90/17), te čl. 7. stavak (1) točka c) i 16. stavak (1) točka

a) Statuta Agencije za bankarstvo Federacije Bosne i Hercegovine ("Službene novine Federacije BiH", broj 3/18), rješavajući po zahtjevu VAKUFSKE BANKE DD SARAJEVO broj 3935/2021 od 09.11.2021. godine, direktor Agencije za bankarstvo Federacije Bosne i Hercegovine donosi

RJEŠENJE

1. Ukida se dozvola za obavljanje bankarskih poslova izdata VAKUFSKOJ BANCII DD SARAJEVO broj 01-84-7/98 od 17.12.1998. godine, s danom 01.12.2021. godine.
2. Sva prava i obaveze VAKUFSKE BANKE DD SARAJEVO prenose se na ASA BANKU DIONIČKO DRUŠTVO SARAJEVO, kao pravnog sljednika VAKUFSKE BANKE DD SARAJEVO, a nakon statusne promjene pripajanja i brisanja VAKUFSKE BANKE DD SARAJEVO u registru kod nadležnog suda.
3. Ovo rješenje će se objaviti u "Službenim novinama Federacije BiH", u najmanje dva dnevna lista koji su dostupni na cijeloj teritoriji Federacije BiH i na službenoj web stranici Agencije za bankarstvo Federacije Bosne i Hercegovine, te će se dostaviti svim institucijama sukladno odredbama članka 23. stavak (2) Zakona o bankama.
4. Žalba na ovo rješenje ne odlaže izvršenje istog.

Pouka o pravnom lijeku:

Protiv ovog rješenja može se izjaviti žalba Komisiji za odlučivanje po žalbi protiv prvostupajskih akata Agencije za bankarstvo Federacije Bosne i Hercegovine - Drugostupajnska komisija u roku od 8 dana od dana dostave rješenja, sukladno odredbi članka 12. stavak (3) Zakona o Agenciji za bankarstvo Federacije Bosne i Hercegovine. Žalba se podnosi putem organa koji je donio rješenje ili Drugostupajnskoj komisiji neposredno ili putem pošte na adresu Agencije za bankarstvo Federacije Bosne i Hercegovine.

Broj 04-1-3-930-3/21
24. studenoga 2021. godine
Sarajevo

Direktor
Jasmin Mahmuzić, v. r.

Na osnovu čl. 5. stav (1) točka c), 12. st. (3) i (4) i 23. stav (1) točka a) Zakona o Agenciji za bankarstvo Federacije Bosne i Hercegovine ("Službene novine Federacije BiH", broj 75/17), čl. 21., 22. i 23. Zakona o bankama ("Službene novine Federacije BiH", broj 27/17), čl. 15. stav (1) točka a) i 16. Odluke o uslovima i postupku za izdavanje, odbijanje izdavanja i ukidanje dozvole za rad banke ("Službene novine Federacije BiH", broj 90/17), a u vezi sa članom 11. stav (1) Odluke o uslovima i postupku za izdavanje, odbijanje izdavanja i ukidanje saglasnosti za obavljanje bankarskih aktivnosti ("Službene novine Federacije BiH", broj 90/17), te čl. 7. stav (1) točka c) i 16. stav (1) točka a) Statuta Agencije za bankarstvo Federacije Bosne i Hercegovine ("Službene novine Federacije BiH", broj 3/18), rješavajući po zahtjevu VAKUFSKE BANKE DD SARAJEVO broj 3935/2021 od 09.11.2021. godine, direktor Agencije za bankarstvo Federacije Bosne i Hercegovine donosi

RJEŠENJE

1. Ukida se dozvola za obavljanje bankarskih poslova izdata VAKUFSKOJ BANCII DD SARAJEVO broj 01-84-7/98 od 17.12.1998. godine, s danom 01.12.2021. godine.
2. Sva prava i obaveze VAKUFSKE BANKE DD SARAJEVO prenose se na ASA BANKU DIONIČKO DRUŠTVO SARAJEVO, kao pravnog sljednika VAKUFSKE BANKE DD SARAJEVO, a nakon statusne promjene pripajanja i brisanja VAKUFSKE BANKE DD SARAJEVO u registru kod nadležnog suda.